

сега директоръ на „Уфа“, харесва го много и му предлага най-примамливи условия да стане кино-артистъ.

На везнитѣ сж сложени: пари и мировата слава на кино-артиста и мизерията и огорченията на бедното родно изкуство. Последното натежава. Той се завръща въ родната си и съ още по-голямъ любовъ и преданостъ къмъ своята любима опера, заработва безъ да пада сили. Здравъ или боленъ той е винаги на поста си. Презъ тѣзи паметни години великитѣ синове на родината гинеха изъ окопитѣ.... Тѣхниятъ братъ поиска разрешение да отиде и облекчи малко, съ своитѣ пѣсни, тежкитѣ имъ часове.

Ние виждаме Ст. Македонски въ 9-та дивизия да изпълнява своя върховенъ дългъ къмъ героитѣ. На прощаване му поднасятъ скъпъ даръ—сервизъ приготвенъ отъ неприятелски снаряди. А началника на дивизията — Генералъ Вазовъ (сега столиченъ кметъ) му подарява портрета си съ надписъ: „На г-нъ Македонски, оперенъ артистъ, който има благородната и висока патриотична идея да дойде тукъ на бойното поле, за да ослади съ мелодичното си пѣние юнацитѣ отъ 9-та Плъвенска дивизия“.

Ние всички сме свидетели на неговата творческа музикална дейность. За родната опера той не е падалъ и здравето си. За нея той пожертва и амбициитѣ си. Всичко, което природата и Богъ е му далъ е сложено предъ олтаря на храма на изкуството.

Помолихме нашия голѣмъ артистъ за фотография и сведения. Имахме честта да бждемъ приети.

Следъ като изпълни молбата ни, той посочи жгъла, въ който грижливо сж наредени и запазени всички подаръци: венци, портрети, ленти, букети и пр. поднесени на сцената и завърши:

„Само това имамъ отъ моята двадесетъ годишна дейность—разбити нерви, болно сърдце, голѣми задължения, малко радости и много, много огорчения. . . .“

Следъ нѣколко дни Стефанъ Македонски празнува своя юбилей. На неговия голѣмъ и заслуженъ празникъ, нека му докажемъ, че той съ своята двадесетъ годишна културна дейность е спечелилъ, освенъ това, което самъ изброява и—нашата обичъ. На своя юбилей той ще получи много реални изрази на внимание и почитъ, но ние всички, на които той е далъ частица отъ сърдцето и душата си, нека му засвидетелствуваме колко много го обичаме, ценимъ и адмираме.

На достойния, талантливъ и незамѣнимъ артистъ, пожелаваме здраве, дълга плодотворна сценична дѣйность и все такива голѣми постижения въ своето изкуство, каквито ни е давалъ до сега.

Е. Дръ РАССЪ